

вищого навчального закладу – елемент навчально-виховного процесу, який за специфікою своєї професійної діяльності повинен мати сукупність універсальних якостей. Він повинен мати хист оратора, аналітика, організатора, психолога, володіти суворою логікою педагогічного процесу і виховання, бути обізнаним фахівцем у своїй галузі, а також – мати високий рівень загальної ерудованості. З огляду на ряд вищеперерахованих вимог можемо припустити, що такої багатопланової, розгорнутої кваліфікаційної характеристики не має, мабуть, ніяка інша професія. Від викладача вищого навчального закладу потрібно не лише природні здібності, а і талант, величезні розумові, фізичні і емоційні витрати.

Отже, викладач як суб'єкт навчального процесу, який по суті є його організатором, повинен мати індивідуально-гуманістичну спрямованість для ефективної роботи зі студентами в умовах нової системи освіти

Список використаної літератури

1. Волкова Н. П. Педагогіка: Посібник для студентів вищих навчальних закладів / Н. П. Волкова. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 412 с.
2. Кремень В. Г. Філософія людиноцентризму в стратегіях освітнього простору / В. Г. Кремень. – К.: Педагогічна думка. – 2008. – С. 151–156.
3. Кремень В. Г. Філософія людиноцентризму у контексті проблем освіти [Електронний ресурс] / В. Г. Кремень // Електронне наукове видання матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. – Гуманізм та освіта (11–13 червня 2006 р.) / Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України, Вінницький національний технічний університет, Університет Євле (Швеція). – Вінницький національний технічний університет (ВНТУ), 2006. – Режим доступу: <http://conf.vstu.vinnica.ua/humed/2006/txt/06kvkpo.php> (дата звернення 29.10.2016 р.).
4. Кузьмина Н. В. Професіоналізм личности преподавателя и мастера производственного обучения [Электронный ресурс] / Н. В. Кузьмина. – М.: Высшая школа, 2010. – 340 с. Режим доступа: <http://window.edu.ru/catalog/pdf2txt/341/63341> (дата звернення 29.10.2016 р.).
5. Хоменко А. В. Ідивідуально-гуманістичний підхід у вихованні особистості / А. В. Хоменко // Педагогічні науки: Збірник наукових праць. – Випуск 2(58). – Полтава, 2013. – С. 29-36.

Олена Пушкар

ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ ЯК ОСВІТИ ТА ФАХУ

Як адаптуватися філологів до сучасних умов ринку праці? У яких галузях діяльності йому шукати роботу? Що може дати молодій людині філологічна освіта? На ці та багато інших наболілих питань шукають відповіді абітурієнти, студенти, випускники Інституту філології.

Філологія може мати прикладне значення у максимально широкій сфері. Доволі цінними порадами про те, як філологу «знайти» себе й що корисного може дати молодій людині філологічна освіта, можуть стати такі поради.

Перша порада – починайте шукати себе раніше, ніж напередодні випуску з інституту. Багато філологів за крок до закінчення вищої освіти починають бідкатися, що їм нема куди податися працювати. А все тому, що студенти протягом навчання не намагаються реалізувати себе практично, тим самим розширюючи власний світогляд і набуваючи досвіду роботи.

Порада друга – спробуйте себе реалізувати у різних галузях. Адже «філологія може мати прикладне значення у максимально широкій сфері». Треба знайти точки перетину нашого фаху з іншими дисциплінами й не боятися працювати в різних сферах діяльності. Це допоможе зберегти час для пошуку роботи студента-випускника.

Що ж дає закінчений університет філології своєму випускнику? Насамперед, я вважаю, це вміння говорити на публіку і це є нашим плюсом на ринку праці. Тому, що говорити треба будь-де, а не лише в аудиторіях, де всі ролі вже давно розписані. Крім того, філологія вчить аналітично мислити – це здатність осмислено прочитувати будь-який вид тексту – художній твір, виставу в театрі, стрічку в кіно, картину в музеї.

Неможливо оминати увагою і питання, «що нам не дає Інститут філології». Це, зокрема, відсутність редакторської практики, що є доволі важливим. Але не треба забувати, що «Філологія – це завжди вибір». Адже, «хто хоче, той завжди знайде!» Філологи можуть працювати і у журналістській сфері, і в психологічній, і т.д. Тому, що філолог – це не просто фах, а спосіб мислення. Це здатність бачити одночасно цілісність і деталі, а це вміння є обов'язковим для багатьох професій. Тому, професійних шляхів у філолога дуже багато, адже «філологія – це завжди вибір». Філологія скрізь. Основний момент – знайти прикладну точку, де застосувати свої знання.

Є перспективи філологічної освіти і у сфері ІТ-технологій, наприклад. У цій, досить стрімко розвиваючійся області, доводиться постійно мати справу з комп'ютерною мовою, яка неповно й часто неадекватно відтворена російською та українською, або ж взагалі не відтворена. Проблема перекладу комп'ютерної термінології – справа перекладачів, робота яких у сфері ІТ-технологій високо цінується. Вони маєть вирішувати дилеми, як наприклад «як влучніше перекласти якесь слово чи вираз. Спираючись на знання філологів комп'ютерні компанії вводять «нові» слова. Справа в тому, що розробка комп'ютерних програм – це міждисциплінарна діяльність, у якій важливе значення має дизайнерське та філологічне мистецтво. І взагалі – інтернет – це гіпертекст, а з ТЕКСТОМ працюють саме філологи. Якщо текст написаний неграмотно, некоректно – це впливає на якість ресурсу.

Висновки. У цьому контексті можна також порадити студентам-філологам спробувати себе у контент-менеджменті, копірайтингу. Головне – слід пам'ятати, що філологія скрізь. Основний момент – знайти прикладну точку, де застосувати свої знання! Та якщо все ще велика кількість молодих людей и випускників думає, що філологам знайти роботу найважче – це величезна помилка. Немає проблем із працевлаштуванням лише у тих, хто має зв'язки або працює з першого курсу і має на момент випуску вже значний досвід у своїй галузі. Говорячи про переваги і недоліки випускників як потенційних співробітників, про очікування роботодавців від молодих спеціалістів, про сфери діяльності, в яких студент мо-

же отримати досвід роботи, то окремо можна наголосити на можливих напрямках професійної діяльності філолога: репетиторство, журналістика, перекладання, викладання, консультаційна діяльність, редакторська та коректорська робота, письменницька та наукова діяльність, видавнича справа.

Отож можна схарактеризувати образ сучасного філолога-науковця, акцентуючись на двох умовах успішності цього фаху – знання іноземної мови та отримання наукового ступеня доктора філософії (за філологічним спрямуванням). Тож не варто зволікати, думаючи, що «якщо ти найкращий у своїй сфері, висооплачувана робота знайде тебе сама». Звичайно ж це не так. Варто здобувати досвід, шукати себе у професійному світі, і чим скоріше – тим краще.

Світлана Карпенко

КОНЦЕПТ ЛЮДИНОЦЕНТРИЗМУ, ЯК ОСНОВА ІНОВАЦІЙНОСТІ В ОСВІТНІЙ ГАЛУЗІ

«Ідеалу людини не існує, але існує ідея людини. Ідеал руйнується, ідея йде вперед. Ідеали є немов би схемами ідей – вони спонукають до розвитку, але не дають завершення.»

К.Ясперс

Розвиток системи освіти вимагає від педагогічної науки й практики вивчення і впровадження нових методів навчання і виховання дітей [4].

Інновації в педагогіці пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобальними проблемами, інтеграцією (лат. *integratio* – відновлення, об'єднання в ціле окремих елементів) знань і форм соціального буття. Нині створюється нова педагогіка, характерною ознакою якої є інноваційність – здатність до оновлення, відкритість новому.

Інноваційне (лат. *innovatio* – оновлення, зміна) навчання – зорієнтована на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна та освітня діяльність, яка ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості.

Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на конструктивні дії в оновлюваних ситуаціях.

Розвиток системи і змісту навчання в сучасному світі відбувається в контексті глобальних освітніх тенденцій (мегатенденцій), серед яких найпомітнішими є:

- масовий характер освіти та її неперервність як нова якість;
- значущість освіти для індивіда і суспільства;
- орієнтація на активне освоєння людиною способів пізнавальної діяльності;